

К.Й. Гільдебрант, к.ф.н., доцент,

<https://orcid.org/0000-0002-5806-757X>

Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ,
м. Чернівці

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПОКРАЩЕННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Анотація

Якісне володіння іноземними мовами є необхідною умовою для входження у відкритий інформаційний простір, спілкування та поглиблення міжнародного співробітництва в сучасному світі. У контексті навчання іноземної мови студентів економічних ЗВО актуальним завданням є формування та вдосконалення мовленнєвих компетенцій у виконанні навчальних професійно орієнтованих завдань, іншомовного спілкування у виробничих ситуаціях шляхом впровадження інноваційних технологій. У даній статті проаналізовано доцільність залучення сучасних педагогічних форм та методів викладання, а також застосування інтерактивних комп'ютерно-орієнтованих технологій навчання з метою розвитку комунікативних компетенцій студентів сфери ділового спілкування.

Ключові слова: інноваційні технології, навчання у співробітництві, ігрові технології, інтерактивне навчання, комп'ютерно-орієнтовані методи, WebQuest.

Kateryna Hildebrant, Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,

<https://orcid.org/0000-0002-5806-757X>

Chernivtsi Institute of Trade and Economics KNUTE, Chernivtsi

INNOVATIVE TECHNOLOGIES OF FOREIGN LANGUAGE COMMUNICATIVE SKILLS IMPROVEMENT FOR STUDENTS MAJORING IN ECONOMICS

Summary

Good command of foreign languages is a prerequisite for entering the open world of information, communicating and deepening international cooperation. In the context of teaching a foreign language to students of higher educational establishments for trade and economics a current task is the formation and improvement of communicative skills in professionally oriented environment as well as everyday business cooperation through the introduction of innovative technologies. In this article we analyze the necessity to implement modern pedagogical TEFL forms and methods as well as interactive computer-oriented teaching technologies for the development of students' oral skills in the sphere of business communication. As research shows, cooperative learning, aimed at organizing the subject-subject interaction between the teacher and the

ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ ТА МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

student, stimulates the formation of skills and abilities necessary for the development of communication and cooperation. Pair- as well as teamwork facilitates the process of expressing opinions, generating ideas and solving problems. Interactive learning mobilizes activity and strengthens the positive motivation of participants in the learning process, transforms learning into a constant, active interaction of its members: the student and the teacher appear to be equal subjects in solving various tasks, reflect on the assignment set, cooperate with each other. Gaming activities allow students to study in a relaxed, positive environment, and the element of competition always increases the desire for a better and deeper understanding of language paradigms. In the game students unwittingly strain memory, practice in using foreign words and word combinations, make efforts and keenly participate in the learning process. The use of interactive computer-based teaching methods with the help of new technical means also represents a significant component of the educational process transformation, transition to a qualitatively new level of schooling. The forms and methods of educational process organization viewed in the article help to create a special educational environment in which each participant plays an important role for the common goal achievement, active participation in problem-solving and, thus, communicative skills improvement.

Keywords: innovative technologies, cooperative learning, gaming technologies, interactive learning, computer-oriented methods, WebQuest.

Постановка проблеми. Сучасна професійна підготовка спеціалістів у світлі вимог впровадження новітніх технологій навчання ставить складні креативні завдання з організації та динамічної трансформації навчально-методичного забезпечення у відповідності до комунікативного спрямування сучасної методичної концепції. Особливо це стосується методики викладання іноземної мови, значення якої за умов сьогочасних глобалізаційних процесів і посилення міжнародного співробітництва перманентно зростає.

Значне підвищення інтересу до вивчення іноземних мов, англійської мови зокрема, викликане розширенням міжнародних контактів та посилене стрімкою інформатизацією і комп'ютеризацією всіх напрямків діяльності в суспільстві: виробництва, науки, освіти, культури, побуту тощо, призводить до постійного пошуку шляхів удосконалення системи навчання, одним із напрямків якого є впровадження інноваційних технологій організації навчальної діяльності, спрямованих на розвиток та покращення комунікативних навичок студентів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема запровадження інноваційних форм та методів навчання іноземних мов стала предметом наукових пошуків як вітчизняних, так і зарубіжних вчених. Наукові розвідки Е. Г. Арванітопуло, М. Ю. Бухаркіної, Л. Я. Зеня, Є. С. Полат, А. В. Конишевої, М. В. Моїсеєвої, О. І. Пометун, К.В. Фокіної, а також М. Майлза, Е. Роджерса, А. Хабермана та ін. розглядають питання впровадження інноваційних технологій в освітній процес з різних аспектів. Є. С. Полат детально розглядає метод «навчання у

співробітництві» як найбільш ефективну альтернативу традиційним методам. Е.Г. Арванітопуло та В.В. Копилова характеризують «метод проєктів» як інструмент активізації дослідницької та творчої роботи, що стимулює мовленнєве спілкування в інтелектуальному контексті пошукової діяльності. Цікавим є комплексний підхід визначення найефективніших форм сучасних інноваційних технологій формування комунікативної компетенції у статтях Г. Пристай (для учнів початкових шкіл), Л. Єрмоленко (середня школа), І. Бойчевської (вища школа), які надають досить повне та різностороннє висвітлення питання. Водночас використання новітніх методів навчання на заняттях з іноземної мови професійного спрямування у немовних ЗВО та підбір найефективніших технологій розвитку комунікативних компетенцій сфери ділового спілкування потребує більш ґрунтовного дослідження та систематизації.

Формулювання цілей статті й аргументування актуальності поставленого завдання. Метою даною статті є аналіз сучасних інноваційних технологій, спрямованих на формування та вдосконалення мовленнєвих компетенцій, визначення найбільш ефективних методів для покращення комунікативних навичок у сфері іноземної мови професійного спрямування, а також обґрунтування доцільності їх використання для студентів економічних спеціальностей. Поставлені завдання є особливо актуальними за умов постійного підвищення вимог до мовної підготовки майбутнього спеціаліста у поєднанні із невисокою мотивацією до опанування непрофільною дисципліною та скороченням годин вивчення матеріалу в цілому.

Виклад основного матеріалу. Інтеграція українського суспільства у світове товариство потребує досконалого володіння іноземними мовами та постійного оновлення методів та підходів до навчання шляхом впровадження та активного використання інноваційних технологій. У даному випадку традиційний підхід до навчання, який в основному базується на запам'ятовуванні та пасивному відтворенні інформації, відходить на другий план, натомість наголошується на розвитку продуктивного мислення студентів, посилення креативності, акцентуванню комунікативних умінь та навичок у процесі практичної підготовки до реальних ситуацій міжособистісного спілкування. Так звана «суб'єкт-об'єктна» модель організації традиційного навчання, у якій викладач виступає головним чинником процесу: визначає зміст, методи та стиль взаємовідносин, трансформується у «суб'єкт-суб'єктну» модель, за якої викладач ініціює

ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ ТА МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

процес роботи та стимулює перетворення студентів в активних учасників комунікації. При цьому інформація засвоюється й генерується з різноманітних джерел, зростає рівень творчого залучення студентів, підвищується мотивація до виконання різноманітних поставлених завдань, що своєю чергою сприяє формуванню комунікативної, інтелектуальної, соціокультурної, мовної та мовленнєвої компетенцій.

Використання інноваційних технологій на заняттях з іноземної мови можна умовно поділити на два напрямки: 1) залучення нових педагогічних технологій, які сприятимуть новим формам і методам викладання; 2) застосування інтерактивних комп'ютерно-орієнтованих методів навчання за допомогою нових технічних засобів [docent].

Чільне місце серед перспективних педагогічних інноваційних технологій займають такі методи та форми, як навчання у співробітництві, проектний метод, ігрові технології, портфоліо студента, інтерактивні методи, технологія проблемного навчання. Усі з них можна ефективно використовувати на заняттях з іноземної мови професійного спрямування.

Візьмімо, наприклад, навчання у співробітництві. За С.Є.Полатом цей вид організації діяльності визначається як найбільш успішна альтернатива фронтальному та індивідуальному навчанню, адже сприймає як рівноцінно важливі елементи і предмет вивчення, і процес формування особистості [6, с. 24]. Робота у групі стимулює формування умінь та навичок, необхідних для розвитку комунікації та співпраці. Командна або парна робота допомагає учасникам бути корисним одне одному, адже таким чином студентам легше висловлювати думки, генерувати ідеї, пропонувати розв'язання проблеми, самостійно оцінити знання та внесок кожного учасника. Особливо доцільним є використання групової/ парної роботи за умови наявності студентів із різним рівнем мовної підготовки, адже у даному випадку посилюється взаємообмін знань, студенти із меншим рівнем підготовки, знаходячись серед однолітків, не бояться робити свій посильний внесок у виконання завдання.

Цікавим видом парно-групової роботи є класове дослідження. Цей різновид діяльності не є складним і особливо ефективним на початку заняття як мовної розминки, або ж засобу активізації уваги та гарантованої залученості всіх та кожного. Він дозволяє трансформувати звичне уявлення про традиційне заняття, де учасники навчального процесу лише сидять і відтворюють слова викладача, а також надає змогу учасникам навчального процесу дізнатись більше один про одного.

Наприклад, студентам можна запропонувати провести дослідження, ким їх одногрупники хотіли стати в дитинстві, і чому обрали ту чи іншу спеціальність; яка частина економіки (мікро- чи макро) викликає у них поглиблений інтерес і чому; які товари споживчого кошику студенти купують щодня, щотижня, раз на місяць, рік; як часто здійснюються покупки онлайн/ традиційно – у магазині тощо. Важливою умовою даного завдання є цільове використання отриманої інформації; викладачу потрібно продумати, з якою метою студенти проводять дослідження і для чого можна було б використати зібрані дані.

На противагу традиційному діалогу можна запропонувати такий вид групової діяльності як «лінійний діалог». Цей вид роботи змусить всіх студентів брати активну участь, створить живу та невимушену атмосферу, зведе до мінімуму вплив викладача та налаштує на дружню розмову. Під час виконання завдання студенти шикуються у дві лінії: А та В. Учасники лінії А отримують ймовірні запитання, які вони зададуть учасникам протилежної лінії (або ж придумують власні до теми), і стоячи на тому самому місці задають одне і те саме питання учасникам лінії В, які, відповівши на поставлене питання, рухаються вправо до наступного учасника лінії А і відповідають на інше питання. Така взаємодія продовжується, аж поки всі учасники лінії В не відповіли на всі питання учасників лінії А. Викладачу пропонується не втручатись у перебіг розмови, за необхідності можна робити нотатки і висловити зауваження після завершення завдання.

Ще одним цікавим видом групової чи парної роботи є заповнення «інформаційних прогалин», яке може бути однобічним (в одній групі лише прогалини, в іншій – всі відповіді) чи двобічним (прогалини і відповіді до них є в обох груп). Студенти отримують інформативні блоки (текстові чи діалогічні), в яких наявні прогалини та відсутня важлива частина інформації для розуміння цілого, дізнатись про які вони можуть у своїх одногрупників, яким були надані відповіді. Така робота може бути організована у вигляді незаповнених кросвордів, в яких у кожній з груп є половина вписаних понять і половина прогалин для заповнення. Групи по черзі мають за допомогою описового методу пояснити поняття, яких бракує у протилежній стороні, котрі потрібно вгадати, спираючись на надані визначення, кількість літер у словах та на можливі відомі літери.

Дуже подібною до навчання у співробітництві є технологія інтерактивного навчання, яке також спрямоване на організацію суб'єкт-

ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ ТА МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

суб'єктної взаємодії між викладачем і студентом, мобілізацію діяльності та зміцнення позитивної мотивації учасників навчального процесу.

Інтерактивне навчання можна визначити як сукупність способів цілеспрямованої посиленої міжсуб'єктної взаємодії викладача і студента, послідовна реалізація яких створює оптимальні умови для їх розвитку [9]. Сутність застосування інтерактивних технологій полягає у тому, що навчання перетворюється у процес постійної, активної взаємодії всіх його учасників. Подібну організацію навчального процесу можна охарактеризувати як «співнавчання», при якому і студент, і викладач постають рівноправними, рівнозначними суб'єктами у розв'язанні різноманітних проблем, рефлектують з приводу поставлених завдань, кооперують один з одним.

За М. В. Кларіним, викладач при інтерактивному навчанні займає одну з трьох позицій. Він може виступати у ролі лектора-експерта, який викладає основний матеріал, демонструє слайди, відповідає на запитання; організатора, який налагоджує взаємодію учасників: розбиває на підгрупи, координує виконання завдань та ін.; або як консультанта-фасилітатора. Знаходячись у цій позиції, викладач звертається до професійного досвіду учасників, спонукає їх самостійно збирати нові дані, шукати вирішення завдань і самостійно ставити нові завдання. Фасилітацією (від лат. «допомога») називають особливу позицію, яку займає педагог, що відмовляється від ролі експерта на користь ролі помічника, і лише супроводжує власний пошук учасників [4, с. 14-15].

Інтерактивне навчання передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне вирішення проблеми на основі аналізу обставин та відповідних ситуацій. До відомих технологій інтерактивного навчання належить обговорення проблеми у загальному колі: «Мікрофон» (надається змога кожному сказати щось швидко, по черзі, висловити свою думку чи позицію), незакінчені речення (поєднується з вправою «Мікрофон»), «Мозковий штурм» (відома інтерактивна технологія колективного обговорення, широко використовується для прийняття кількох рішень з конкретної проблеми), «Навчаючи – вчуся», «Дерево рішень», «Ситуативний куц» та ін.

Розглянемо, наприклад, застосування інтерактивної технології «Незакінчені речення» під час введення граматичного матеріалу. Замість усного чи письмового представлення правил граматики із пасивним занотовуванням матеріалу, студентам пропонується вирішити

завдання: на основі попередніх знань або ж прикладів вживання того чи іншого правила самостійно сформулювати правило або ж доповнити пропущені фрагменти цілого.

Інтерактивна технологія «П'ять по п'ять» дозволяє замінити пасивне прочитання незнайомого тексту його активним сприйняттям, одночасно задіяти всіх учасників навчального процесу, розвинути їх комунікативні навички та диференціювати завдання відповідно до рівня підготовки студентів. Викладач обирає текст і поділяє його на декілька (три – шість) частин, організовуючи роботу студентів у групах таким чином, що кожна група опрацьовує свою частину тексту протягом 10 хвилин, а потім якомога точніше намагається передати її зміст іншим групам. Після переказу всіх уривків студенти можуть взяти участь у колективному обговоренні тексту [2, с. 66].

Важливим методом активізації навчання іноземній мові у немовному ВНЗ, посилення мотивації та заохочення студентів використовувати нові лексеми у комунікативній діяльності є застосування ігрових технологій. Ігри надають можливість студентам навчатись у невимушеному, позитивному середовищі, а елемент конкуренції завжди посилює бажання до кращого та глибокого розуміння мовних парадигм. У грі студенти мимоволі напружують пам'ять, вправляються у вживанні іншомовних лексем, докладають зусиль та беруть активну участь у тій чи іншій діяльності.

Багато відомих ігор можна адаптувати до використання в аудиторії (такі як Bingo для вивчення неправильних дієслів), або ж створити власні спрощені версії вікторин з відомих телешоу. Наприклад, для закріплення правил утворення питань, студентам можна запропонувати пограти у гру Jeopardy. За правилами цієї вікторини студенти мають утворити правильні питання до наданих їм відповідей. Кожне правильно утворене питання оцінюється у певну кількість балів, які потім підраховуються. Команда (студент) із найбільшою кількістю балів перемагає. Як варіант гри можна зашифрувати відповіді, присвоївши кожній грошовий еквівалент, наприклад відповідь «microeconomics» приховати за картою \$100, і т.д., тоді команди можуть спочатку «придбати» собі відповіді, і лише тоді розпочати формулювати правильні питання.

Для покращення правопису можна застосувати гру Spelling Survivor, яка полягає у тому, що викладач просить студентів по буквах назвати нові лексеми таким чином, що кожний студент називає одну чергову літеру, а студент, на якому слово завершується, має назвати все слово по буквах

*ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ
ТА МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ*

від початку до кінця. Якщо ж хтось помиляється, він вибуває з гри. Гра продовжується, аж поки не залишиться один переможець – так званий spelling survivor [3, с. 23].

З метою стимулювання використання нових лексем у розповіді, викладач може застосувати картки із потрібними для повторення словами, які він роздає студентам. За правильне граматичне та ситуаційне використання слова на картці під час обговорення того чи іншого питання студенти отримують певну кількість балів. Під кінець підбивається підсумок – студент із найвищою кількістю балів перемагає у грі та отримує найвищу оцінку за заняття.

Вагоме місце та невід’ємну значущість для викладання іноземної мови професійного спрямування відіграють рольові ігри, адже вони значно наближують процес навчання до реальних умов, моделюючи ймовірні комунікативні ситуації для практичного використання здобутих знань та навичок. Цікавою формою роботи у даному контексті може бути проведення різноманітних інтерв’ю, в тому числі і по прийому на роботу, розігрування розмаїтих ситуацій офісного життя, реєстрування та виписки гостей у готелі, проходження митних формальностей тощо. Важливою умовою успішного виконання даних ситуативних завдань є опанування необхідним лексичним мінімумом та розгляд ймовірних варіантів розвитку подій, який здійснюється викладачем у співпраці зі студентами на підготовчому етапі.

Застосування інтерактивних комп’ютерно-орієнтованих методів навчання за допомогою нових технічних засобів також є вагомою складовою трансформації освітнього процесу, переходу на якісно новий рівень викладання, фасилітацією формування суб’єкт-суб’єктної взаємодії тепер уже у парадигмі «студент – комп’ютер». Дана взаємодія ще більше сприяє зростанню мотиваційного компоненту в умовах сучасної технологізації світу та підвищеного інтересу молоді до нових технічних здобутків, а також виключає вплив суб’єктивно-емоційного ставлення викладача до того чи іншого студента, адже комп’ютер є завжди нейтральним, об’єктивно налаштованим до всіх і кожного.

Серед найпопулярніших та найдієвіших комп’ютерно-орієнтованих методів та форм навчання можна вирізнити застосування електронних підручників та посібників, інтерактивних програм (наприклад, ділові комп’ютерні мовні ігри), робота з електронними енциклопедіями та словниками, системами комп’ютерного перекладу тощо. Значно полегшує оцінювання такий метод комп’ютерної діагностики знань як

автоматизоване тестування, що може застосовуватись з метою самоконтролю знань під час самостійної роботи студентів. Серед потужних способів унаочнення навчального матеріалу, а також засобу здійснення пошукової роботи студентів (застосування проектних методів) використовується програма PowerPoint, проектор, екран.

Значну роль у застосуванні інформаційних технологій відіграє Інтернет, який є не лише додатковим джерелом пошуку інформації як для викладача, так і студента, але і засобом створення цікавих пошукових завдань, таких як Web Quest. В цілому, це є так зване проблемне навчання, пошукова робота або міні-проект, спрямований на розв'язання тієї чи іншої проблеми за допомогою Інтернет-ресурсів. Викладач надає студентам Інтернет-адреси, вивчивши інформацію яких, студенти повинні знайти відповідь на те чи інше питання, яке є складовою частиною до розв'язання поставленої проблеми. У процесі виконання Web Quest студенти співпрацюють та обмінюються інформацією, що сприяє розвитку комунікативних навичок, а також навчаються, докладаючи більше зусиль та концентрації, ніж виконуючи звичне традиційне завдання.

Квести можуть бути направлені на розв'язання проблеми або виконання окремих завдань. Вони можуть бути елементом індивідуальної, або ж колективної роботи, кінцевим результатом якої є обговорення отриманих результатів та взаємообмін інформацією. Для вивчення іноземної мови професійного спрямування квести становлять необмежені освітні можливості, адже можуть бути спрямовані на пошук майже будь-якого питання, гарантовано активізують залученість всіх студентів, надає можливість посилити комунікативну співпрацю учасників навчального процесу.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Значною перепоною до розвитку та покращення іншомовної комунікативної компетенції студентів непрофільного ЗВО виступає низька мотивація до вивчення мови, а також емоційний супротив виконувати будь-які завдання за умови низьких початкових знань, ймовірного негативного оцінювання з боку викладача чи одногрупників. У даному випадку використання сучасних інноваційних технологій (як суто педагогічних методів та форм, так і в поєднанні з інтерактивними комп'ютерними технологіями) є особливо дієвим, адже приводить до зменшення оціночного елементу викладача, налаштовує на суб'єкт-суб'єктну взаємодію, посилює міжособистісний обсяг інформацією і думками, підвищує мотиваційну складову та загалом створює умови, за яких студент відчуває

ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ ТА МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

власну значущість та інтелектуальну спроможність. Розглянуті у даній статті форми та методи організації навчального процесу сприяють створенню особливого освітнього середовища, у якому кожний учасник відіграє важливу роль для досягнення спільної мети, а отже, відчуває себе необхідним та незамінним елементом колективної справи. Водночас далеко не всі інноваційні технології знайшли всебічне та ґрунтовне висвітлення у даній статті. Їх подальше дослідження є особливо важливим на сьогоднішні за умов необхідності якісного володіння іноземними мовами для входження у відкритий інформаційний простір, для спілкування та поглиблення міжнародного співробітництва в сучасному світі.

Список використаних джерел:

1. Бойчевська І. Б. Інноваційні підходи до формування комунікативної компетенції студентів у процесі вивчення іноземної мови в Німеччині / І. Б. Бойчевська // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. – 2015. – № 3 (47). – С. 60–66.
2. Гільдебрант К. Й. Використання технологій інтерактивного навчання на заняттях з іноземної мови / К. Й. Гільдебрант // Матеріали І загальноукраїнської науково-практичної конференції, 12-13 квітня, 2012 р., м. Донецьк / Донецький державний університет управління. – Донецьк : ДонДУУ, 2012. – С. 63–67.
3. Гільдебрант К. Й. Ігри як один із методів навчання іноземної мови у немовному ВНЗ / К. Й. Гільдебрант // Поєднання інноваційних і традиційних технологій навчання української та іноземних мов як чинник забезпечення дієвості знань. – Х. : РВВ ХТЕІ КНТЕУ, 2012. – С. 20–23.
4. Кларин М. В. Интерактивное обучение – инструмент освоения нового опыта / М. В. Кларин // Педагогика. – 2000. – № 7. – С. 12–19.
5. Плотнікова Н. Поєднання традиційного та інноваційного навчання як засіб формування комунікативних умінь студентів та практичної підготовки до активної життєдіяльності / Наталія Плотнікова, Лариса Максимовська, Алла Хільман // Поєднання інноваційних і традиційних технологій навчання української та іноземних мов як чинник забезпечення дієвості знань. – Х. : ФОП Панов А. М., 2018. – С. 163–168.
6. Полат Е. С. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования / Е. С. Полат, М. Ю. Бухаркина, М. В. Моисеева [и др.]; под ред. Е. С. Полат. – М. : Академия, 2000. – 272 с.
7. Пометун О. І. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання : [науково-методичний посібник] / О. І. Пометун, Л. В. Пироженко. – К. : Видавництво А. С. К., 2004. – 192 с.
8. Пристай Г. Використання інноваційних технологій у процесі вивчення іноземної мови в початковій школі / Галина Пристай // Молодь і ранок. – 2016. – № 5 (136). – С. 90–93.
9. Скорина М. С. Интерактивные методы обучения иностранному языку / М. С. Скорина [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/8_NPE_2007/Philologia/20441.doc.htm
10. Stanescu A. Developing Oral Communication Skills in the TEFL Classroom // Editura Muzeul Literaturii Romane, 2015. – Pp. 269–278. Available at: <http://www.diacronia.ro/ro/indexing/details/A17658/pdf?>

References:

1. Bojchevs'ka, I.B. (2015). Innovative Approaches to the Formation of Communicative Competence of Students in the Process of Learning a Foreign Language in Germany. *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsijni tekhnolohii [Pedagogical Sciences: Theory, History, Innovative Technologies]*, no. 3 (47), pp. 60–66 (in Ukr.).
2. Hil'debrant, K.Y. (2012). Implementation of Interactive Technologies in TEFL. *Materialy I Zahal'noukrains'koi naukovo-praktychnoi konferentsii [Materials of the All-Ukrainian Scientific Practical Conference]*, Donetsk, Ukraine, 12-13 April, pp. 63–67 (in Ukr.).
3. Hil'debrant, K.Y. (2012). Games as One of TEFL Methods in a Non-Linguistic Higher Educational Establishment. *Poiednannia innovatsijnykh i tradytsijnykh tekhnolohij navchannia ukrains'koi ta inozemnykh mov iak chynnyk zabezpechennia diievosti znan' [Combination of Innovative and Traditional Technologies in Ukrainian and Foreign Languages Teaching as a Factor Ensuring Effectiveness of Knowledge]*, Kharkiv, pp. 20–23 (in Ukr.).
4. Klarin, M.V. (2000). Interactive Teaching as Instrument of New Experience Acquisition. *Pedagogika [Pedagogics]*, no. 7, pp. 12–19 (in Russ.).
5. Plotnikova, N., Maksymovska, L., Hil'man, A. (2018). Combination of Traditional and Innovative Learning as Means of Students' Communicative Skills Formation and Their Practical Preparation for Active Life. *Poiednannia innovatsijnykh i tradytsijnykh tekhnolohij navchannia ukrains'koi ta inozemnykh mov iak chynnyk zabezpechennia diievosti znan' [Combination of Innovative and Traditional Technologies in Ukrainian and Foreign Languages Teaching as a Factor Ensuring Effectiveness of Knowledge]*, Kharkiv, pp. 163–168 (in Ukr.).
6. Polat, E.S., Bucharkina, M.Y., Moiseeva, M.V. (2000). *Novye pedagogicheskie i informacionnye tehnologii v sisteme obrazovaniia [New Pedagogical and Informational Technologies in Educational System]*, Akademia, Moscow, 272 p. (in Russ.).
7. Pometun, O.I., Pyrozhenko, L.V. (2004). *Suchasnyj urok. Interaktyvni tekhnolohii navchannia [Modern Lesson. Interactive Teaching Technologies]*, Vydavnytstvo A. S. K., Kyiv, 192 p. (in Ukr.).
8. Prystaj, G. (2016). Usage of Innovative Technologies in the Process of Studying a Foreign Language in Elementary School. *Molod' i ranok [Youth and Morning]*, no. 5 (136), pp. 90–93 (in Ukr.).
9. Skorina, M.S. (2007). Interactive Methods of Teaching a Foreign Language. Available at: http://www.rusnauka.com/8_NPE_2007/Philologia/20441.doc.htm (Accessed 25 January 2019) (in Ukr.).
10. Stanescu, A. (2015). Developing Oral Communication Skills in the TEFL Classroom. *Editura Muzeul Literaturii Romane*, pp. 269–278. Available at: <http://www.diacronia.ro/ro/indexing/details/A17658/pdf?> (Accessed 23 January 2019).